

ת"פ 51049/10/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד גרבאן

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 51049-10-17 מדינת ישראל נ' גרבאן (עציר)
תיק חיצוני: 459784/2017

בפני	השופט אהוד קפלן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	מוחמד גרבאן (עציר)
נאשם	

החלטה

(בבקשה לגילוי ראייה חסויה)

על פי כתב האישום, נראה הנאשם ביום 17/10/2017 על ידי שוטרים בכפר ג'סר א-זרקא כשהוא מחביא בתוך בור אדמה 8 מנות של סם מסוג הרואין.

לטענתו - מחומר החקירה עולה כי ביום האירוע ביצעו השוטרים יניב מנקר ומאיר שדה תצפית לעבר בית משפחת פדילה בכפר ג'סר א-זרקא. עפ"י דו"ח הפעולה של השוטר מנקר, הוא הבחין באדם מגיע לעבר הנאשם ומבקש ממנו מנת סם ואז הנאשם הלך מספר מטרים, חפר באדמה והוציא מתוך שקית שהייתה קבורה בחול - דבר מה בצבע כתום, ואז החזיר את השקית וכיסה אותה בחול.

השוטר הנוסף לא ראה את האירוע וגם אותו אדם שלטענת השוטר מנקר נראה בתצפית לא נתפס ולכן לא מסר עדות.

לטענת הנאשם הוא ביקש מהשוטרים שיבדקו את טביעות האצבע מהסם שנתפס אך בקשתו לא נענתה.

במצב דברים זה הראיה היחידה הקושרת אותו לאירוע היא אותה עדות של השוטר מנקר.

הוצאה תעודת חיסיון בתיק לגבי כל פרט או מידע שיש בו לגלות את מיקום התצפית.

מכאן הבקשה לגילוי ראייה לחשיפת מקום ביצוע התצפית על מנת שיהיה בכוחו של הנאשם לערער את גרסת השוטר מנקר שטען כי זיהה את הנאשם מאותה נקודת תצפית.

דין והכרעה:

במסגרת הדיון בבקשה לגילוי ראייה חסויה - על בית המשפט לאזן בין שני אינטרסים מנוגדים: האינטרס הציבורי שבהגנה על המידע החסוי מחד - וזכותו של הנאשם להליך הוגן.

ככל שהגנת הנאשם תלויה באופן בלעדי בחשיפת המידע החסוי - ייטה בית המשפט להסיר את החיסיון:

"הבמה, עליה תיעשה ההכרעה, היא משפט פלילי ספציפי התלוי ועומד, שבו מובא לדין נאשם ספציפי. "עשיית צדק" בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין. על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל החיסיון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על-פני כל שיקול ביטחוני אפשרי. שום נימוק ביטחוני, ויהא הוא הנכבד ביותר, אינו שוקל יותר, במשקלותיו היחסיות של הליך פלילי נתון, ממשקל הרשעתו של חף מפשע. עדיף זיכויו של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראייה שיש אינטרס ביטחוני שלא לגלותה, על-פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראייה חסויה. (ב"ש 838/84 מנחם ליבני נ. מ"י).

ומהכלל אל הפרט: קראתי את דוח הפעולה של יניב מנקר ושמעתי - ב 4 עיניים - את הסבריו של קצין המודיעין לגבי מקום התצפית והצורך באי גילוי.

אין ספק שעדותו של השוטר מנקר היא הראייה היחידה המסבכת את הנאשם והקושרת אותו לסמים שנתפסו.

לכן יש לגלות את הראייה החסויה, שבלעדיה לא יוכל הנאשם להוכיח שמנקר לא יכול היה לראות את הנאשם מהמקום בו בוצעה התצפית ולשמור על קשר-עין רציף .

סיכומי של דבר - נעתר לבקשה ומורה על גילוי המידע החסוי - אלא אם תחזור בה המאשימה מכתב האישום.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים בפקסימיליה עוד היום.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.